

fleste Tilfælde ere Amtsraadene ved Besættelse af Jordemødrepladserne ikke gaaede op til 160 Kr. aarlig, men ere blevne staaende ved Minimumslønnen, det vil sige 130 Kr., idet de dog i enkelte vanskelige Tilfælde have indhentet Ministeriets Tilladelse til at gaa højere op end til Maksimumsgrænsen. Forholdet er jo nemlig det, at ethvert Amtsraad kan gaa til den Maksimumsgrænse, der er fastsat i Loven, uden at behøve at spørge Ministeriet, men vil Amtsraadet gaa højere, kan det ogsaa i enkelte særlige Tilfælde lade sig gøre, naar Ministeriets Approbation derpaa bliver indhentet, hvilket ogsaa ved flere Lejligheder er sket. Nu har det vist sig, at uagtet Amtsraadene gennemgaaende ikke ere gaaede op over Minimumslønnen, er der dog i Forhold til det store Antal Distriktsjordemoderpladser, der findes i Landet og navnlig paa Landet, et meget ringe Antal Stillinger, som have staaet ledige i kortere eller længere Tid, og som det har været vanskeligt for Amtsraadet at faa besatte. Jeg forstaar derfor godt, at Flertallet af Amtsraadene have ment, at det ikke af Hensyn dertil vilde være nødvendigt eller heldigt at faa Maksimumsgrænsen sat op eller helt slettet. I Besvarelserne fra Amtsraadene er der dernæst en Betragtning, som stadig kommer igen, og som jeg tror har overordentlig meget paa sig. Det, som i Virkeligheden har voldet Vanskelighederne ved at faa en Del af Jordemoderpladserne besatte, og som ogsaa kan være det, som gør det besværligt for mange af de Jordemødre, som ellers kunde tænkes at have Lyst til disse Pladser, at komme ud af det med de Lønninger, der bydes, er nemlig det, at der nu om Stunder bliver uddannet baade i sig selv for faa Jordemødre og navnlig for faa, der ere opfødte paa Landet og kendte med Forholdene der, og som derfor ere villige til at søge Praksis ude blandt Landbefolkningen. Det ærede Medlem sagde, at mange Jordemødre foretrak at sultefødes i Byerne fremfor at dø af Sult paa Landet. Jeg tror ikke, at det er den rigtige Forklaring, jeg tror, at Forholdet er dette, at mange Jordemødre foretrække at sultefødes i Byerne fremfor at leve nogenlunde godt og ubekymret paa Landet, fordi de ifølge deres Fødsel, Opdragelse og deres øvrige Forhold føle, at de ikke ville finde sig tilpas ude paa Landet, baade fordi det nu en Gang ikke er nogen By, og ogsaa fordi den Omgangskreds, det Millieu, de komme til at leve i, ikke svarer til de For-

dringer og Krav, som de ifølge deres Fødsel og Opdragelse mene at kunne stille. Jeg skal naturligvis ikke trætte det høje Ting med alle de forskellige Svar fra Amtsraadene, men jeg vil dog i Forventning om den høje Formands Sanktion tillade mig at oplæse lidt af nogle af disse Svar. Jeg har først Svaret fra Maribo Amtsraad, som for øvrigt hører til det Mindretal blandt Amtsraadene, som ønsker Maksimalgrænsen fjernet. I dette Svar hedder det, „at Amtsraadet i sit den 31. f. M. — det var den 31. August — afholdte Møde har vedtaget at udtale som sin Formening, „at Vanskelighederne ved at faa Distriktsjordemoderbederne besatte udelukkende maatte søges i, at der kun optages saa faa Kvinder til Oplærelse paa Jordemoderskolen, og at Raadet derfor meget maatte anbefale, at der søgtes aabnet Adgang til Uddannelse for et større Antal Kvinder, særlig fra Landet.“ Svendborg Amtsraad skriver under 14. August blandt andet: „Grunden til disse Vanskeligheder“ — ved at faa Embederne besatte — „maa sikkert tilskrives den Omstændighed, at der ikke uddannes et tilstrækkeligt Antal Personer, der have Tilbøjelighed til at bo paa Landet og egne sig til at betjene Landbefolkningen; derimod ligger Grunden ingenlunde i Lønnens Utilstrækkelighed, hvad der til fulde godtgøres ved det betydelige Antal, der hvert Aar ansøger om at optages paa Jordemoderskolen.“ Der skrives videre: „Da Grunden til, at der for Tiden haves Vanskelighed ved at faa Jordemoderpladserne besatte, formentlig ikke hidrører fra Lønnens Størrelse eller derfra, at der ikke melder sig en tilstrækkelig Mængde Ansøgerinder om at blive optaget paa Jordemoderskolen, men alene fra, at der uddannes for faa Jordemødre, og at der formentlig uddannes en Del Jordemødre, som ikke ønske at tage Ophold paa Landet, formener Amtsraadet, at der for Tiden ikke er tilstrækkelig Anledning til at ophæve Maksimalgrænsen.“ Amtsraadet for Hjørring Amt skriver under 31. August: „Den af Amtsraadet i sammes Møde afgivne Erklæring er saalydende: Da det antages, at den herskende Jordemodernød paa Landet hidrører fra, at der uddannes for faa Jordemødre samtidig med, at for mange af dem, der opnaa Uddannelse, efter deres Fødsel og øvrige Vilkaar foretrække selv en ringe Bypraksis fremfor at nedsætte sig paa Landet, kunde Amtsraadet paa ingen Maade tilraade Ophævelse af Maksimalgrænsen.“ Og der er flere Amtsraad, som udtale sig